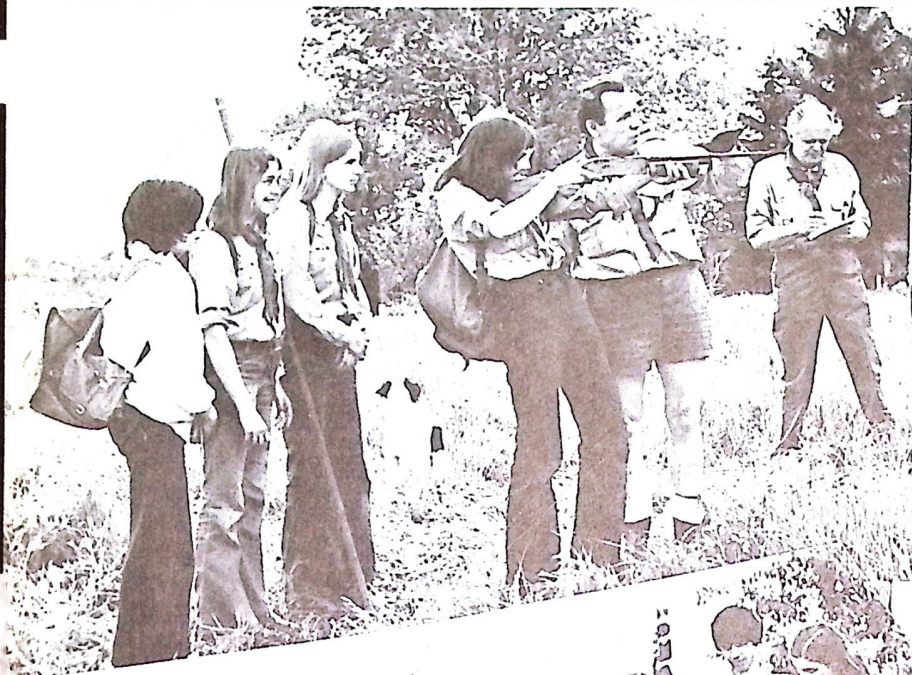

MAGYAR CSERKÉSZ

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXV. (49.) ÉVFOLYAM

1974. 3-4. SZÁM

Akadályverseny a (fillmorei) Sik Sándor Cserkészparkban; téma: az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc. (Lendvay József felvételei.)

MAGYAR CSERKÉSZET — MAGYAR ISKOLA (Cleveland)

Tizenöt évvel ezelőtt Papp Gábor dr. parancsnoksága alatt működött a Görgey Artur cserkészcsapat. Gábor bá meg volt elégedve cserkészve, csak egy nem tetszett neki: egyik-másik gyerek igencsak kekébe törte a mi szép magyar nyelvünket. Összgyűjtötte hát őket a Beodray Feri bá megszépített, nagy dupla garázsába, amit berendeztek iskolának, és megkezdte a magyar nyelv tanítását. Elek Kálmán bá is bekapcsolódott és segített neki.

Igy kezdődött a magyar iskola magyar cserkészetből. Az iskolát azóta is Gábor bá vezeti. 15 év alatt a tanulók száma meghaladta az egy ezret. Az iskola állandóan gyarapszik, és növendékei 90 százalékban cserkészek. S ma már azoknak a cserkészeknek a gyerekei is hallgatói a magyar iskolának, akik az első növendékek voltak. Ez a nyugatoldali magyar iskola.

Iskola és cserkész az évek folyamán kéz a kézben haladtak, mint édes testvérek. A cserkészcsapatok jelenlegi parancsnokai: vitéz Falk Viktor, a 14. Görgey Artur cserkészcsapat és Thurner Klára, a 34. Zrinyi Ilona cserkészcsapat parancsnoka bátorítják cserkészeiket, hogy járjanak a magyar iskolába. Cserkészvezető pedig csak az lehet, aki magyarságismeretből érettségi vizsgát tesz a magyar iskolában.

Tavaly 8 magyar cserkész érettségizett magyar történelemből. Két éven át a Magyar Iskola tanára, vitéz Bócsay Zoltán tanította őket. És természetesen Zoli bá is cserkésziszt.

Az érettségi bizottság élén Nt. Elek Áron püspökhelyettes állt, aki templomának termeit a magyar iskola céljaira rendelkezésre bocsátotta.

Bedy Balázs, a Magyar Cserkészszövetség társelnöke, Thurner Klára csapatparancsnok, Somogyi Ferenc dr., a Magyarságismereti Szeminárium vezetője, Fábray Gyuri bácsi, a Magyar Iskola volt tanára (és persze cserkésziszt), dr. Papp Gábor bá, az iskola vezetője, aki egyben a Magyar Cserkészszövetség ügyésze is, alkották az érettségi bizottságot. Nagy izgalommal érkeztek meg a cserkészek: Bócsay Klári, Goda Feri, Goda Teci, Kocsár Hédi, Könyves Erzs, Madzar Éva, Szabó Jutka és Szentkirályi Bea. Először írásbeli érettségít tettek. A kikötés csak az volt, hogy személyes élmény alapján írjanak valamit cserkészéletükből, vagy más vonatkozásban tegyenek hitet magyarságuk mellett. Az írásbeli dolgozatokat Magyar Csilla néni, a magyar iskola tanára, bírálta el. Ha csak a témaválasztást és tartalmat nézi, legszívesebben mindre kitűnőt adott volna, de figyelembe kellett vennie a helyesírást is. Legnagyobb öröme így is három dolgozat érdemelte meg a kitűnőt, nem volt bennük egyetlen hiba sem.

Az érettségi tételeket Zoli bá zárt borítékban tette le a bizottság asztalára és a gyerekek onnan húztak egy-egy borítékot. Kívétel nélkül nagyszerűen beszéltek tételükről. Öröm volt hallgatni, hogy milyen szépen felelnek, milyen jól ismerik a magyar történelmet, milyen folyamatosan, gondolkodás nélkül sorolnak fel neveket, eseményeket, évszámokat! Nt. Elek Áron, a bizottság elnöke is tett fel kérdéseket, azokra is biztos tudásról tanúszkodó válaszokat adtak.

A nyolc érettségizett most már az érettségi bizonyítvánnyal kezében jelentkezhet a cserkészvezetői tanfolyamra.

Gratulálunk a cserkészeknek, a Magyar Iskola immár érett növendékeinek. Reméljük, hogy a két édes testvér: cserkészlet és iskola még sokáig kéz a kézben haladnak és együttes erővel nevelik és tartják meg magyarnak az ifjúságot.

FEGYELEM!

Amerikai körútja során Mindszenty József bíboros mindenütt megállapította: tudnak-e a gyermekek magyarul? Egy városban nem tudtak. A bíboros dorgálja a papokat, szülőket, mindenkit, aki él és a hanyagságban része lehet. Aztán újból körülnéz és meglát egy kis cserkészt vigyázz-állásban. A Bíboros hozzásiet és megkérdi:

— Te, fiam, beszélsz-e magyarul ?!

Nem kap választ. A cserkész áll feszesen, még a szeme se mozdul. A Bíboros nem hagyja, végére akar járni:

— Fiam, mondd meg nekem, tudsz-e magyarul?

— Nem mondhatom meg, — hangzik a válasz — mert a cserkész vigyázzban nem beszél...

ebben csak 15 éven felüli cserkészvezetők vettek részt. A fiatalok nagyon jól érezték magukat, mert kifejtették véleményüket minden problémáról. Mi is vigyáztunk, nehogy a fejtárgításnak iskolai oktatás jellege legyen. Mint vezetők, résztvettek a csapatparancsnokok, Enikő és Péter, Márton Gábor, Judit, Fedor Aliz és jómagam (Bodócsy Endréné). Három nap mulán valamennyien megelégedetten tértünk haza és csak azt fájjaljuk, hogy hasonló táborban nem találkozhattunk gyakrabban."

Dobos Vilmos

képviselte a Cserkész Szövetséget a michigani Grand Rapids magyar klubjának a gyűlésén. Dobos Vilmos több mint száz főnyi közönség előtt ismertette a magyar cserkész munkát, az eddig elért eredményeket. Utána Dobos Gyula (Vilmos fia) tartott vetített képes előadást angolul az atheni jamboreéről. Végül levetítették a közönségnek „Magyar cserkész tábor 1971” c. filmet, ami lelkesítette a jelenlevőket. Az előadónak dr. Closené Fördös Éva elnök mondott köszönetet.

Bíborosunk és a cserkészek

Mindszenty József bíborosérsek és hercegprímás farszto amerikai körútja során úgyszólván mindig találkozott magyar cserkészekkel. A bíboros ismeri a Magyar Cserkész Szövetség alakulásának történetét és saját szemével látja hosszú évtizedek szívos, fáradtságos munkájának a gyümölcseit: a cserkészcsapatokat.

Ismeri gondjainkat. Többek közt azokat, melyek iskolafenntartó problémáinkból származnak. A new yorki Waldorf Astoriában rendezett díszvacsorán a Bíboros kijelentette, hogy a tiszta bevételt, amit felkínáltak, nem viszi el, hanem itt hagyja rászoruló intézményeknek, többek közt a cserkészeknek.

Mindszenty bíboros legnagyobb öröme volt, bármerre járt, a magyarul tudó gyermek... És elborult a homloka, ha azt tapasztalta — elég gyakran — hogy a magyar szülő nem tanította meg gyermekét magyarul.

A cserkészek közt a magyar főpapot nem érték kellemetlen meglepetések. A magyar cserkész tudja és megtartja apái, ősei nyelvét.

Körútja során Mindszenty bíboros ellátogatott a garfieldi Cserkészházba is.

1. Az érkezés. 2. A Bíboros megszentelti a Cserkészházat. 3. Abonyi Katika és Staudinger Jancsi köszönti a magyar főpapot a cserkészek nevében és átadják az ajándékokat.

A fenti kép clevelandi: Ralph Perk polgármester a díszvacsorán. Vareska Andrea cst. konferál.

Stockholmban

magyar cserkésznap volt, május 18-án.

Caracasi postabélyegzővel

kaptuk a következő hírt: „Továbbképző háromnapos táborunk volt,

Az American Chemical Society legmagasabb kitüntetését, a Schoellkopf-díjat az idén dr. Bárdos Tamásnak, a buffaloi egyetem kitűnő tudósának adták, a rákbetegség elleni küzdelemben eddig elért eredményeiért. Ez már a második nagyjelentőségű kitüntetés, amit Bárdos Tamás gyors egymásutánban kapott: 1971-ben ő nyerte el az American Pharmaceutical Association un. „Ebert Prize”-ét, ami ennek a társaságnak a legrégibb és legmagasabb tudományos kitüntetése az Egyesült Államokban.

A MCs mindezt örömmel közli és gratulálunk Bárdos Tamásnak, úgy is mint a Cserkész Nagytanács tagjának. Valahányszor munkája megengedi, Tamás bá mindig megjelenik „teljes cserkészdiszben” a Sik Sándor parkban, vagy más helyeken. Törődik a magyar ifjúság jövőjével.

Eppen ezért háromszoros hűhű-hajrájt javasunk neki, sok szeretettel és büszke örömmel. További jó munkát!

HÁZASSÁG

Szöts Zsuzsánna és Jakab István esküvője a kanadai Edmonton Szent Imre templomában volt.

Dr. Andróczi Ferenc cst.-t a West Virginia-i Wesley College elnöke „associate professor”-ra nevezte ki, könyvtárosi szakon.

„SÁRGA VIHAR” DÉL-AMERIKÁBAN

A 39. sz. Magyarok Nagyasszonya cserkészcsapat idei, barilochei nagytáborához Makkai Sándor „Sárga vihar” című könyve adta az alapgondolatot és a keretet.

Igy kezdődött: 45-en indultunk lányok (és 32-en fiúk) az Alkotmány-állomásról Bariloche felé, hogy Tomaj várában védekezzünk a tatárok támadása ellen. — IV. Béla, Tomaj Dénes, Pók Móric, Bánca kancellár, Simon ispán, Pósa erdélyi vajda, Túrje Dénes, Ugron érsek, Máté Detre, Geregye Pál, Akos Ernye Tomajfia Dénes, Túrje Tamás és a királyi lovagok voltunk a barilochei Szent Péter felszigetén Tomajvára lakói. — Célunk egyezett elődeink céljával: megmenteni a magyarság számára mindent és mindenkit; akit magunk között meg tudunk tartani.

Utunk hosszú (40 óra), poros, meleg, hideg; élményekben gazdag volt. Például az egyik „állomáson” a csapat nagy része majdnem lemaradt a váratlanul elinduló vonatról. Csak a vészfék segített rajtunk. Mikor megérkeztünk — és ameddig ott voltunk — majdnem szünet nélkül esett az eső. Mégis a sátrakban tombolt a jókedv! Minden nehézségnek megvan a jó oldala is: a sátrakban a kiképzés nagyszerűen folyt. Megtanultuk a Molnár Anna című balladát, elsősegélyt, térképeleket, morzét, verseket (!) stb. Annyira, hogy Rákócziával és kurucával a találkát (mit sem számít az a néhány évszázad különbség) morze segítségével beszéljük meg! A morzeábécében kevésbé jártasak izgatottan kerestek cserkész-könyveket a Catedral-hegy tetején, vad hóvihár közepette.

Kirándulások: A kicsik kezdték. Hősiesen megmászta három hegygerincet! Itt csak az volt a baj, hogy visszafelé is még egyszer meg kellett ezeket mászni! Végül csak az segített, hogy az utolsó gerincről már hallatszott a táborból a „repeta” kiáltás, melyre a legkisebb leányzó is futólépésben közelítette meg Tomajvárat. A nagyobbak portyájára komolyabb erőfeszítést követelt. Egy 2000 méter magas csúcsot kellett bevenni, rajta erődítményt (sátrat építeni, ott egy éjszakát eltölteni, saját főzetből jóllakni és jókedvűen visszajönni).

Az Egér-őrs számára a legszebb tábori élményt a fogadalomtétel jelentette. A sötétben felragyogó tűz mellett vállalták, hogy öntudatosan akarják betartani a cserkésztvörvényeket, tudván, hogy ez nehézségekkel jár, és ezáltal mindig az ár ellen fognak úszni.

Adjuk át a szót az egyik résztvevő lovagnak:

„Kelt Tomajváran, 1241—1974.

Az első amiről észrevettük, hogy Barilochehoz közeledünk, azok a fehér havasok voltak. Láttunk még a vonatról kis patakokat, egy tavat, és mikor kiszálltunk, megcsapta orrunkat, arcunkat, testünket, az egész lelkünket a levegő tisztasága, a friss szellő. Míg vártunk a teherautóra, ami elvitt a táborig, lementünk a tóhoz. A víz olyan volt, mint a legálát-szóbb tükör, kristálytiszt. Jéghideg víz. Reggel volt. És az ég, mintha mosolygott volna. És messze a hó, a hegyek, a tiszta utcák. S csönd.

A tábarhely az elején nem nagyon tetszett: túl civilizált volt az út mentén, kerítésekkel körülvéve. De később megszerettem a tábornak, enyémnek éreztem; megtanultam élni a mesében, mely keretnek szolgált a tábornak: a tatárjárás. És csak egy valami volt, amivel ki lehetett őket űzni, legyőzni, megsemmisíteni. Ez a valami a magyar beszéd volt. Sokszor csüggedtünk, kevertük spanyollal, de azért ott mélyen megvolt a jóakarát, és ennek is megvan a saját ára. Többször veszekedtünk is, de mikor kellett, azt hiszem, az őrs együtt érzett, és egymásban segítséget, testvért talált. Ez volt a lelki tábor — a próbálkozás a jóra, a szeretetre és az egyre értékesebb cserkész létünkre.”

A portyáról Tomajfia Dénesék így írtak:

„Szerdán, reggel 9-kor elindult az Egér-őrs portyázni. Célunk a Fekete-tó volt. Miután meghallgattuk Tomaj Dénes jó tanácsait, villággá indultunk. Kavicsos úton autóstoppoztunk. Senki se vett fel minket. Mikor az aszfaltra értünk megállítottunk egy kocsit, amelybe mindnyájan

befeléértünk. Ez a főúttig vitt. Nem gyalogoltunk egy kilométert sem, mikor a nagyfogú Don Vargas befogadott a Pick-Up-ba. Azon az úton, amelyik a Colonia Suizahoz vezet, leszálltunk. Mentünk, mendegéltünk, míg egy fa tövében le nem pihentünk. Eppen akkor ment arra Fritz bá a Bambi-Örsrel. Együtt folytattuk útunkat. A legközelebbi kereszteződésnél Béla király őfelségével találkoztunk. Tőle is kaptunk egy levelet, amelyben az állt, hogy egyenesen folytassuk útunkat, míg újabb utasítást nem kapunk. Azt is mondta, hogy nem szabad autóstoppozni. Szomorúan és mégis vidáman, elindultunk. Enkelve meneteltünk, míg el nem érkeztünk egy olyan helyre, ahol egy oszlop volt, amire rá volt vésvé, hogy „Camino al Cerro López”. Ez az út jobbra vezetett. Leültünk a hátizsákokra és el kezdtünk énekelni, hogy: „Két út van előttem, melyiken induljak...?” Körülbelül 15 percig ültünk és vártunk, hogy valakinek meggyulladjon a „lámpácskaja” és megmondja, merre menjünk. Végre elhatároztuk, hogy egyenesen megyünk. Utközben egy sebesülttel találkoztunk. Hamar meggyógyítottuk.

Ott egész közel, a Goye folyó partjánál megebédeltünk. Teli hassal indultunk neki a hegynek. Minden 15 percben más vitte a sátrat és minden 10 percben (ha egy patakkal találkoztunk) megálltunk vizet inni. Az út gyönyörű volt. Jobbra folyt a Goye, elől meg a folyó tulsó partján hegyek, erdők és havas csúcsok. Az erdőn keresztül napsugarak világítottak utunkat. Utközben találkoztunk friss tatárvérrel, ami a fákra volt fáfesztve. A jelek után mentünk. Nem értünk egészen föl, de a hegynek háromnegyedét megmászta. Az út közepén vertük fel a sátrat. Hideg vacsorát szeretünk volna enni, de akkor visszaérkezett Béla király meg egy pár vitéz. Nem tudtak fönt lesátározni, így hát mellettünk verték fel saját sátrukat. Meleg „tukkos” tésztát főztünk. Aztán lefeküdtünk aludni, és olyan kényelmesen meg jól aludtunk, észre se vettük, hogy egész éjjel esett. Reggel, miután levertük a sátrat és megreggeliztünk, elindultunk visszafelé. Lefelé az út sokkal könnyebb volt, mert a sátrat az őrsvezető cipelte. Azonkívül a hátizsák, amelyben az ennivaló volt, sokkal könnyebb lett. Béla király azt mondta nekünk, hogy csak 12-kor szabad enni. Fél 12-kor meggyújtottuk a tüzet, és mire őfelsége, bátor lovagja kíséretében, utóitért minket, az étel nagyban főtt. Nagyon megköszönjük, hogy segítettek nekünk az ebédet megfőzni, bár azt hisszük, szívesen tették, mert ők is nagyon éhesek voltak.

Két óra után útnak indult a vitézek serege. Egy idő múlva már annyira megszoktuk a friss tatárvérrel jelölt fákat, hogy már nem is figyeltük. Mikor egy tisztásra érkeztünk, észrevettük, hogy eltévedtünk. Legalább egy kilométert kellett visszafele gyalogni. Nagyot sóhajtottunk, mikor rátértünk az igazi útra. Majdnem az út végén találkoztunk Hefty Laci bával, aki lelkesen elvitte csomagunkat. Így hát sokkal könnyebben gyalogoltunk a kavicsos úton. Mihelyst kiértünk az aszfaltra, rögtön felvettük egy teherkocsiba. Utközben találkoztunk a Harangvirágokkal, akik azt remélték, hogy még beférnek abba a kocsiba, amiben mi voltunk. Azonban nagyon tévedtek. A Bariloche—Llaillao úton, egészen míg a felszigeti kavicsos útig nem értünk, Laci bá vitt minket. Végre megérkeztünk a táborba, ahol mosollyal és finom vacsorával fogadtak.”

Befejezésül csak annyit, hogy a táborozás végén, mint búcsúgondolatot, a tarsolyunkba tettük: „Ne szidd a sötétséget, hanem gyújtás! gyertyát”. Csak elég ember kell, aki a szeretet és igazságosság világosságának terjesztésével küzd a sötétség hatalma ellen.

ÉRETTSÉGI-TÖRTÉNELEMBŐL

Buenos Airesből kapjuk a hírt: A Zrínyi kör 7 tagja, 3 lány és 4 fiú sikeresen letette magyar történelemből az érettségit. Lomniczy-né és leánya Alejandra adták a jó

példát elsőnek. A fiúk közül 3 még két évvel ezelőtt írni-olvasni is alig tudott magyarul, — most szép írásbeli-szóbelivel állták meg a helyüket. Papp Jenő volt köztük az első, nyugodt, zamatos, jó előadásával.

Fiatalkészvezetőink . . .

Lendvai Lintner Imre

Kohómérnök az Exxon olajvállalat kutatóintézetében. A Stevens Institute of Technology egyetemen szerezte meg a BE és MS oklevelet; jelenlegi munkája mellett kohómérnöki doktorátusán dolgozik. Hét éves kora óta a passaici (N.J.) cserkészcsapat tagja; 1963-ban őrsvezető és 1967-ben segédtsízi táborot végzett; 1969 óta cserkésztsízi. Csapatában mint őrsvezető és rajparancsnok működött, — 1967 óta csapatparancsnok helyettes. Négyezer őrsvezetői és egyszerű tsízi táborban kiképző volt. 1972-ben Európában résztvevő a pottensteini-nagytáborban.

A szövetségi intézőbizottság és igazolóbizottság tagja.

A garfieldi (N.J.) őrsvezetőképző tanfolyam: Schlöder Miklós est. a terveket nézi át.

ZÁSZLÓAVATÁS ÉS CSERKÉSZVACSORA HAMILTONBAN

A hamiltoni 28 sz. Turul cserkészcsapat a Kálvin János ref. egyházközség termeiben tartotta vacsorával egybekötött tábori zászlóavatási műsoros estjét. A „Szétszórát árvalányhaj” jelű, ízléses meghívó rég nem látott, komoly magyar baráti társaságot hozott össze, s ez biztosítéka annak, hogy cserkészseink mindig számíthatnak a magyarság erkölcsi és anyagi támogatására.

Dr. Baksa Csaba ref. lelkipásztor, a cserkészcsapat parancsnoka magyarul és angolul köszöntötte a megjelenteket. Elmondta, hogy hosszas fáradozással sikerült kapcsolatot teremtenie a hamiltoni nemzetiségi cserkészcsapatok vezetőivel, aminek eredményeképpen ifjúságunk megmentése és további közös munkaprogram kidolgozása céljából megalakult a hamiltoni ETHNIC BOY SCOUTS ASSOCIATION szervezet eddig 8 nemzetiség részvételével. Örömmel mutatta be a magyar cserkészünnepélyen ezúttal először megjelent Mr. William Dunbar District Venturer Advisor-t (Kings Forest Division) az angol cserkészek itteni vezetőjét, Bernard Martins német és Carl Aarlaht észt cserkészcsapat parancsnokokat. Üdvözölte továbbá az ugyancsak hamiltoni 28 sz. Kaszap István és az 59 sz. Erzsébet királyné cserkészcsapatok képviselőitében megjelent Gömbös Gyuláné, Jankura Ákos és ifj. Serreglyes Márton cserkészbírszökeket, végül Petis Jánost, a helybeli Kulturbizottság elnökét.

Haraszi Endre, a hamiltoni Multicultural Centre magyar tisztviselője röviden ismertette a 70 éves cserkészszak történetét.

Megható jelenete volt ünnepségnek, amikor bemutatták a Szabó Béla és családja részéről a cserkészcsapatnak adományozott koronás-angyalos nemzeti zászlót, amelyet Dr. Baksa Csaba tiszteletes áldott meg és vett át a csapat nevében.

Ifjúságunk élete, magatartása és tanulni vágyása abban is, hogy magyarságukat megtartsák — amit azt itt is láthattuk — hitelesen

meggyőzőnek mindenkit arról, hogy ezzel a drága magyar értékkel azt nevében is érdemes foglalkozni. Alljunk ezért mellük szeretettel. Jó tanácsainkkal és példás

életünkkel szabjunk irányt további fejlődésüknek. Mindannyian azt akarjuk, hogy jó emberek és jó magyarok legyenek. Jó munkát!

K.A.

MÁRCIUS 15-IKE MELBOURNEBEN

Az egyesületek közötti szoros összeműködésnek szép példáját mutatta a Victoriai Magyar Szövetség Március 15-i ünnepélye a cserkészek rendezésében, a DD-MSZ, MHBK, Rákóczi Egyesület, Regnum Marianum közreműködésével; a 170 szereplő fiatal is belevetve közel kilencszázán jelentek meg.

A színpadon négy cserkészcsapat énekelte a Himnusz, dr. Elek Sándor, a Victoriai Magyar Szövetség soraselnöke nyitotta meg néhány szóval az ünnepélyt. Felhívta a figyelmet arra a világszerte észlelhető jelenségre, hogy sorainkba beférkőző elemek az emigrációt hazahál kapott irányelvek szerint bomlasztani akarják. Kérte, 1848. március 15-ike szellemében ne tűrjék, hogy egyesek magyar és magyar közé őket verjenek.

Gyorsan pergett ezután a műsorszámok. Nagy tetszéssel fogadták Sasady Gyulát (DDMSZ), aki Petőfi egyik versét zenésítette meg és adta elő, lánya, Márta zongorakíséretével, majd Erkel „Bánk bán”-jából énekelte.

Az összes többi műsorszámot a fiatalság adta elő. Nagy hála és köszönet illeti mindazokat, akik szabadidejüket arra fordítják, hogy a magyar ifjúsággal foglalkoznak és ennek eredményeként változatos, nívós műsort állítottak össze ilyen nagy számú szereplővel.

Kisfaludy Károly: „Szülőföldem szép határa” című költeményét a

Bocskai István cserkész és a Petrőczy Kata leánycserkész csapat együttes szavalókórusa adta elő. További verseket hallottunk Pozsonyi Ildikótól (Szász Károly: „Hazámhoz”), Szegi Évától (Tóth Kálmán: „Előre”) — mindkettő a Tormay Cecil leánycs. csp.-ből — és Losoncki Annustól (Tompai Mihály: „A golyóhoz”). Mindhárom lány mély átérzéssel, tökéletes ki- tevéssel adta elő a verseket. A tehetséges Körlaki Laci (Hunor és

Magyar cserkész cs.) 1848-as egyenruhában, puskával a kezében szavalta Arany János „Nemzetőrdal”-át.

A Rákóczi Ifjúsági Kör tagjai kukoricafosztó jelenet keretében katona nótákat énekeltek. A Hunor és Magyar és a Tormay Cecil csapat nyolcvantagú vegyeskórusa Kossuth-nótákat adott elő.

A közönség szívéhez annyira hozzánőtt népi táncok ez alkalom- (folyt. a túloldalon)

1. A melbournei cserkészcsapatok képe. 2. A Bocskai István cscs. és a Petrőczy Kata lecs. szavalókórusa. 3. A Hunor és Magyar cscs. és a Tormay Cecil lecs. táncosportja.

mal is változatossá tették a műsort. A nyolc táncszám keretében 8 éves-től 22 évesig valamennyi korcsoportnak módjában állt bemutatni tudása legjavát. A Regnum Marianum csoportjának nagy sikere volt az „Este a faluban” című táncja. Az MHBK ifjúsági csoportja a friss magyar csárdást és a „Kistápei darudöbörgő”-t adta elő. „Falusi jelenet” címen a Boeszkai I. és Petróczy K. csapat cserkész-párostancot mutatott be. A Hunor és Magyar és a Tormay Cecil csapat cserkészei négy táncsal szerepeltek: az idősebb fiúk toborzója, a fiatalabb kanásztáncja, a 23 lány „palócföldi karikázó”-ja, vé-

gül a legidősebbek párostáncja a közönség osztatlan elismerését érdemelték ki.

Az ünnepélyt Rauch Károly, a Magyar Cserkész Szövetség IV. kerületének parancsnoka szívből marcoló zároszáva után a legfiatalabb cserkész, a hat éves Pálos Pistike „Hiszekegy” szavazata zárta be.

A második rész elején dr. Elek Sándor és Ambróczy Pálné kiosztotta a Victoriai Magyar Szövetség „Urbán Gyula Emlékalbum” díjait, példát mutató ifjúsági vezetővé-kenyiségért. Ezüst tálcát és 100 dollárt Weber Elek, ezüst tálcát és 50 dollárt Kovács Eszter (mindkettő cserkész segédtséget) nyert.

Kalandos kenuzás Ausztrália vizein

Kantek Imre bácsi — kinek unokája cserkész — már több csónakot készített életében, sőt mióta Ausztráliában él, mint csónakkészítő kereste kenyerét is. Az ő irányításával és műszaki vezetésével rostos mű-üveg anyagból először egy, majd még három kenu készült el a Cserkészotthon műhelyében. Ez a négy kenu már 1972-ben készen volt és a III. Ausztráliai Magyar Jamboreen táborozások és portyázások alkalmával a cserkészek anynyira élvezték a kenukat, hogy Hevesi Nagy Tibor csst. cspt. nagyszabású csónaképítési tervet dolgozott ki: 1973 folyamán még kilenc kenu építettek a csapat idősebb tagjai.

A cserhalmi testvérek kenus fel-derítő útra mentek Ausztrália legnagyobb folyójának Alburytól nyugatra eső részére, s annak eredménye érdekes mozgó vízitábor képét festette a tisztárai elé.

Készülődtünk. Tibi bá az utánfutó átépítésén szorgoskodott. A már öreg de még becsülettel szolgáló utánfutót teljesen át kellett építeni, hogy hat kenu ráférjen — a többi a gépkocsik tetőrudain szállítottuk.

A kitűzött időben gyülekezett a csapatnak 20 cserkésze és a Cserkészotthon lázas csomagolás szín- helyére változott. Mikor minden kész lett, Cserhalmi Tibi Holdenja — az utánfutóval és hat kenuval —, valamint a Cserhalmiak Népautója elindult Albury felé, mert ők

lassabban tudnak csak haladni. Találkozás Alburyben, a Murray folyó hídjánál.

Gyors névsorolvasás szerint a tábor résztvevői: Hevesi Nagy Tibor csst., cspt. táborparancsnok, s vele egy kenuban Oszkó Péter. Cserhalmi Ottó st. — Kalocsay Tamás; Cserhalmi Sándor st. — Kovács Sándor; Farkas Dezső st. — Partin András; Cserhalmi Tibor öv. — Harasta Csaba öv.; Goór Péter öv. — Harasta Tamás öv.; Bárány László — Vértés Miklós öv.; Fox János — Kantek András; Badinszky László — Kaposi István öv.

Szerencsén meg is érkezünk a hídhoz, ahol az előző este elindult részleg már várt reánk, sőt nagyszerű homokos indulóhelyet is talált.

Következő feladat: csomagolás a kenukba. Az indulást Göllner Bandi igyekszik filmen megörökíteni, majd a hídhoz szalad, s onnan filmez. Ezután Cserhalmi Ottó visszavezet a parthoz, átveszi Göllner Banditól a filmfelvétel gépet, s a vízitábor útjára indul — tíz kenuban, húsz cserkész.

Az első nem várt meglepetést a víz felszíne alatt lévő, de a felszínhez nagyon közel lévő fatuskó okozta, amelyen az egyik kenu zátonyra futott. A már előre begyakorolt terv szerint négy kenu körbe vette, megemelte, s ezután már mindenki kicsit jobban vigyázva haladt tovább.

A kenuk a Tibi bá által meg-

állapított sorrendben haladtak a vízen, két 5-ös csoportban, egymással halló- és látótávolságban.

Ebédidőben hatalmas gumifák alatt kötünk ki és mindenkinek nagyon ízlik a hideg ebéd és a pihenő is.

Corowa előtt kb. 24 km-re állunk meg első éjjeli szállásunkra. Általában naponta kétszer főztünk — reggel és este —, délből pedig valami hideget eszünk. Olyan is akad, aki este sokat főz és reggelire csak megmelegíti a maradékot.

Aránylag gyors ütemben, de eseménytelenül jutunk el Wahgunyah városáig. Favágó vidék, de a csapat tudás-szomját inkább a borpincék vonzzák. 80–100 éves tölgyfa hor-dók között szemrevételez a csapat és mindenki egyöntetűleg megállapítja, hogy az erősen észlelhető borszag nagyon kellemes. A hor-dók darabja kb. 1,000 dollárt ér.

Pokoli meleg nap lévén nyilvánvaló, hogy a kóstolást is napirend-re kell tenni. Először az idősebbek áldozzák fel magukat a veszélyes kísérletre, de mivel a hatás szerint a bor mindenre kedvező változást hoz, a türelmesen váró fiatalok is kihasználják az alkalmat — no meg, amit az idősebbek meghagytak.

Közben halászatra is van lehetőség és a piros-uzsály (red fin) hal bebizonyítja európai származását azzal, hogy kapkod a csabakol-bász családokra. Ezt a halfajtát Angliából telepítették a Murrayba és egybegyedtől 7 kg-os nagyságban fogtunk annyit, hogy mindenki finom halat vacsorázzott. A vadkacsák megbarátkoztak velünk és a kenukhoz olyan közel úsznak, hogy kettőt szabadkézzel is megfogott két azóta nem „csirkefogónak”, hanem „kacsafogónak” átke-resztelt cserkészünk.

Vizsont szomorú szívvel vettük tudomásul, hogy minden sonkánk megkukacosodott a nyirkos körülmények között. Minden füstölthúst ellenőriztünk, száraz csomagolásba helyeztünk, míg egy rúd szalámi beesett a vízbe. Tibi bá azonnal gyönyörű fejessel a szalámi megmentésére indult és a tizenkilenc cserkész legnagyobb megelégedésére letette a búvár különpróbát, amikor a piszkos és felkavart

Őrszetőképző tanfolyam volt Garfielden (NJ), ennek a képeiből mutatunk be néhányat

víz agyagos fenekéről visszahozta.

Yarrowonga előtt 5–6 kilométerre, homokos, táborhelynek alkalmas parti részt találunk, amely fákkal van körülvéve. Gyors sátorverés után vacsorára kerül a sor, s az éppen látogatásban lévő ausztrál vendégünk tagyranított szemeknél figyeli, hogy ügyesebb cserkészeink milyen szakértelemmel dobálják a levegőbe a palacsintákat (el is kapják és még az ize is finom!). Nagyon hangulatos táborúzat után hamar elcsendesedik a tábor.

Reggel Cserhalmi Ottó és Tibi azonnal beszalad a városba, mert elfogyott a filmünk. Ezalatt a tábor reggelire készült, s nagy meg-

botránkozással vesszük észre, hogy a velünk lévő három vadászkutya az éjszaka folyamán a megmaradt palacsintákat egyenként a földre teregette, kinyalva a lekvárt belőlük. S bár szép tisztára nyalták a palacsintákat, mi mégis inkább friss reggelit készítettünk, amiből viszont a kutyák nem kaptak.

A főzés unalmas menetét Kaposi Pista „Kigyól”, majd „Kiigyóóóó!” csatalkáltása törte meg. A jámbor állat — amely ugyan halálos méreggel rendelkező fekete kigyónak bizonyult — barátságosan keresztülkúszott a Pista lábán, de nem élt sokáig.

Az új nylon sátrak sem töklele-

tesek. Az egyetlen, ami bevált, az ausztrál katonai sátorlap (hoochie), amiből kettő vagy több összekapcsolva nagyszerű és vízhatlan menedéket nyújt.

Egy ízben Tibi bá a két Cserhalmival otthagyták a paprikás krumplit főző társaságot és elmentek vadászni. Egy vadkecske két hátsó combjával tértek vissza.

(Ide pontot teszünk, noha nem ez a beszámoló vége. Csak az érdekesebb részeket kaptuk ki a hosszú út leírásából. Nemrégiben beszámoltunk a torontóiak kenukirándulásáról. Szinte bizonyosra vehetjük a kenu nagy térhódítását a cserkészéletben.)

AKADÁLYVERSENY FILLMOREBAN ÉS NÉMI UTÓREZGÉS

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc volt a Sik Sándor cserkészparkban júniusban megrendezett akadályverseny fő témája, a keretmesét pedig Baráth Kata „Történelem kútjához” c. könyve adta. A százholdas cserkészparkban 46 óra vett részt a történelmi játékokban, összesen több mint 300 cserkész az Egyesült Államokból és Kanadából. A versenyt Jámor Lajos, a kanadai kerület parancsnoka irányította.

lett volna. Főleg az egyik korszakot elfuserálta, nem élte bele magát, nem játszotta meg a hatalmas térségben ezt a történelmi színtérjáratot: ahogy esik úgy puffan jelszóval elnagyolták és ennek következtében nem érték el azt a hatást, ami várható lett volna.

Bezzeg, az Egri Csillagokat annál idején megjátszották, „valóságos” volt mindennek, kezdve ott, hogy menekülés közben a rántottát beleöntötték a hátizsákba...

Ezúttal is három korszakot volt, az első vezetője Balogh Gyuláné (Ági) (Passaic, N.J.), a második Brenner György (Cleveland), a harmadik Ormay Miklós (Torontó).

Nem is felejtik azt az akadályversenyt a résztvevők! A Magyar Cserkész Szövetség nem azért rendezte az akadályversenyt, hogy azok ne hagyjanak nyomot a cserkész lelkében. Sok gond, tervezés előzi meg, a szülők részéről pénzálldozatot kíván, maguk a cserészek utaznak, fázdoznak. Az a cél, hogy minden történelmi akadályverseny mély nyomot hagyjon a cserkész lelkében. Elményt adjon. Ha nem ad, nincs értelme.

A MCs szerkesztőjéhez olyan hírek érkeztek, hogy az akadályverseny nem sikerült úgy, ahogy kel-

Hol volt a hiba, milyen mulasztás történt? Jóvátenni már nem lehet, de lecke lehetne a jövőre.

A fillmorei akadályverseny képeit részben a címlapon, részben itt helyeztük el. Aki az ábrázol, azok lépődnek legjobban: el is felejtették már, hogy Lendvay Jáska bá „odacsettintett” a gépével. Milyen kedves emlékek lesznek ezek a képek valamikor...!

Az európai nagytábor és külföldi vendégei

Mire ez a lap az olvasók kezébe kerül, az európai kerület parancsnoka, Kölle György le is bonyolítja a nagyon igényes vendéglátó körutat. Külföldről az idén a következők vesznek részt a körúton és az ezt követő Petőfi nagytáborban. Amerikából: Riedl Mária lelt. University Heights, Ohio; Madzsar Éva st., Lakewood, Ohio; Szabó Judit st., Lakewood, Ohio; Pozsgai Judit st., Pittsburgh, Pa.; Jámor Éva st., Passaic, N.J.; ifj. Bodnár Gábor st., Garfield, N.J.; Pozsgai Tamás st., Pittsburgh, Pa.; Gregora Zolt st., Cleveland, Ohio; Goda Bára st., Youngstown, Ohio. Kanadából: Bajnóczi Teréz st., Weston, Ontario; Seregélyes Márton st., Hamilton, Ontario. Ausztráliából: Kádár Klára st., North Balwyn, Victoria.

A vendégeket Luxemburg repülőterén várták és aztán megkezdődött a körút, a következő városok érintésével: Arlon, Wavre, Brüsszel, Waterloo, Mons Cambrai-Senlis, Párizs, Trianon, Versailles, Orleans, Angoulême, Bordeaux, San Sebastian, Burgos, Madrid, Alicante, Valencia, Tarragona, Perpignan, Carcassonne, Narbonne, Montpellier, Nîmes, Avignon, Genf, Bern, Luzern, Zürich, Schaffhausen, Bad Würtemberg München, Arnstorf, végül a németországi Kastl bei Amberg, a Petőfi Sándor kerületi nagytábor színhelye. Mindenképpen irigylésre méltó program. Többet róla a következő számban.

~~~~~

FT. DR. GÁCSÉR IMRE CS-CST. LEVELÉBŐL

„A Simon Bálint cserkészparkot rendbehoztuk, a villanyt is szereltük, így a jövőben P. Évának már nem lesznek problémái a kcs. táborozással. A házakat renováltattam, elláttam őket finom új matracokkal. Építtettem három szaletlit, így eső idején nyugodtan lehet főképpen kiképző táborokon, érettségi táborokon szétszórta foglalkozni. A gondnoknak már régen építettünk szép kis házat, ma ott is villany

A Szövetség intézőbizottsága ülésezett nemrégiben Garfielden (N.J.), az ottani cserkészházban. Jobbról: Bodnár Gábor, Novák Ferencné (Judit), Forgách Péterné (Klári), Szöke József (Gyuri), Schloder Miklós, Fischer Viktor, Ligeti László, Pigniczky László, Vareska Andrea, Jámor Lajos, Bakkai Béla, Ft. Kővári Lajos (Ubul) és Mauksch Péter.

van már, szóval összkomfort. Már jeleztem volt, hogy a brazil szövetséggel való békés együttműködésnek egyik legjobb záloga ez a cserkészpark, mert szívesen járnak oda. Ányos pedig az iskola csapatával (Szent Imre kollégium) állandóan használja és jól fizet érte. Már papi gyűlésre is

kérték a parkot, oda is adtam, csak éppen rossz idő volt. fáztak és a megkezdett gyűlést máshol folytatták. Szóval Embu most büszkeségünk és az öcs. raj előtt le a kalappal. Nemrégiben egy szombatot és vasárnapot dolgoztak ott, hogy a villanyt kalákában bevezessék.”

Kerkay László vette fel a garfieldi „ÖVÉKA” képeit, — a sok jó közt ez a legjobb: nem valami érzélgős jelenetet próbál Elka és Pali, hanem a tanterv útvesztőiből igyekezik kivergődni.

C SERKÉSZBOLT

P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U. S. A.

*Magyar Cserkészszövetség Szabályai	.30
*Vezetőképzés Szabályai	.30
Cserkészkönyv I.	2.00
Cserkészkönyv I. kötve	5.00
Cserkészkönyv II.	2.00
Cserkészkönyv II. kötve	5.00
Cserkészkönyv III.	2.00
Cserkészkönyv III. kötve	5.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserkészkönyv	2.00
Leánycserkészkönyv kötve	5.00
Őrsvezetői velemjáró	2.00
Őrsvezetői velemjáró kötve	5.00
Őrsvezetők tanácsadója	2.00
Őrsvezetők tanácsadója kötve	5.00
Játékos és tábortűzi könyv	2.00
Játékos és tábortűzi könyv kötve	5.00
Fogadalomtétel „EMLÉKLAP”	.25
Magyar tankönyvek	
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem kötve	5.00
HAZÁNK: Olvasókönyv és magyar nyelvtan	6.00
Horváth F. és Kassai A.:	
Virágoskert: Olvasmányok a magyar irodalomból	.500
Gyöngyvirág, Muskátlí, Nefelejts, Rozmaring, Rózsa	
Tulipán és Viola népdalgűjtemények darabja	.60
Röpűlj páva I-III.	2.70

*nyomtatás alatt

Magyar Cserkész Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization. • Subscription: \$4.00 yearly. Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh

SZERKESZTŐSÉG

Főszerkesztő: Koréh Ferenc
83 Grove Street
Englewood, N.J. 07631, U.S.A.

KIADÓHIVATAL

PO Box 68, Garfield, N.J. 07026 USA
Kiadóhivatali vezető:
Kerkay Lászlóné

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália: Taith Ferenc, 20 New Rd.
Oak Park, Vic. 3046
Európa: Padányi Erzsébet, Grundsteingasse 37/II., Wien, XVI. Aust.
Kanada: Jámor Lajos, 682 Northcliffe Blvd., Toronto, Ontario
Argentina: Linguistné, Demkó Andrea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.
Brazilia: Piller Gedeonné, C.P. 8730, Sao Paulo
Venezuela: c/o Creole Petroleum, Győri István, Aptdo. 889, Caracas

HUNGARIAN BOY SCOUT ASS'N

P. O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Non-profit Org.
U. S. Postage

PAID

Garfield, N. J.
Permit No. 204

Mr. István Szappanos
37921 Clark Court
Willoughby, Ohio, 44094

PRINTED MATTER
Address Correction Requested